

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEKLAP

Az Uj Cimbora II-ik országos gyermekrajzkiállításáról.

Az ünnepélyes megnyitó után készült a fenti kép. Kalapban Dóczyiné Berde, Amál festőművésznő, aki a kiállítást megnyitotta, középen a szerkesztő néni, mellette Tamás Béláné, kétoldalt P. Tamás Kató és Tamás Anci s a kis cimborák.

VI. ÉVFOLYAM
10. SZ.

1938. ÁPRILIS
1.

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 18-87.

Tanítónéni nevenapjára.

Második anyáknak, Juliska néninek
Van ma nevenapja.
Csend legyen gyermekek, figyeljeteK ide,
Köszöntöt mondok ma.
Áldja meg az Isten Ő szerető szívet,
Áldja meg az Isten akkor is ha büntet,
Mert csak azt akarja, hogy jobban
tanuljunk,
Azért szigorú, mert nagyon szeret minket.
Szép nevenapjára, mi csak azt kívánjuk
Áldja meg az Isten, áldja egészséggel,
Hogy még sok gyermeket neveljen fel
sorban,
Kik megállják helyük, igaz emberséggel.
Sillay Erzsébet.

Gyászhir. Nagy szomorúság érte kedves munkatársunkat, gr. Bethlen Katinkát édesanyja elvesztésével. Átérezzük mérhetetlen fájdalmát, mert hiszen édesanyánk mindnyájunknak csak egy van. S annak elvesztése pótolhatatlan számunkra. Kedves, ifjú munkatársunk gyászában mindnyájan részvételt osztozunk — s kérjük a jó Istentől, hogy adjon neki lelkierőt a szomorúság, a nagy veszteség elviseléséhez.

Uj Cimbora hírei.

Az „Egyszer egy királyleány“ e. meséjének előadása. Amint a múlt számban írtuk, az előadás március 23—25—27-ről, különböző akadályok miatt, elmaradt. Most, ha az Isten megsegít bennünket, az elmaradt előadást április 7-én d. u. fél 5 órakor kezdődő előadásban és 10-én d. e. 11-kor kezdődően — jól figyeljeteK: az Al. Davila-színházban fogjuk megtartani.

Jegyek elővételben kaphatók lesznek az előadás előtt való napokban az Uj Cimbora szerkesztőségében d. e. 12—1 és d. u. 5—7 óra között és a színháznál.

Szöts Huba Levente, IV. g. ot., Târgul-Săcușe. Szeretne levelezni hozzá hasonló korú bélyeggyűjtővel, esetlek csehszlovákiai, jugoszláviai, magyarországi, vagy amerikai uj cimborával. Címe: Piața Regina Maria No. 35. Jud. Treiscaune.

TOBORZÓ.

Az Uj Cimbora II-ik országos gyermekrajz-kiállítását alatt lelkes toborzó munka folyt. Kis cimboráink a szívükre vettek a toborzás munkáját. Természetesen nem azért toboroznak, hogy a nevük az ujságban legyen, hanem azért, mert tudják, érzik, hogy csak úgy lesz erős az Uj Cimbora, ha azt minél többen olvassák. Az ujságba csak buzdításképpen írjuk a kis toborzók neveit. Ám, ha valakinek, aki toborzott, kimaradna a neve az említésből, jöjjön csak be a szerkesztőségbe, hogy a toborzók közé nyilvánosan is betesszük. Legutóbbi toborzásunk: Gr. Bethlen Katinka toborozta: Bárdy Annust és Öcsit, Cluj, Str. Carpaților No. 6. Hoványi Béla IV. el. ot. Iasi: Mózes, Piroška és Évát, Iasi, Str. Pacurar No. 124. Simon Jolánka, Eremieni: Slakovits Iluskát és Jóskát, Drojdi; Pataký Béla, Cluj: Gáspár Pált. Cluj; Sarkady István, Cluj: Székely Lászlót, Cluj; Fehér Tibor Cluj: Illyés Endrét és Gyulát, Cluj; Zsigmond Eszti, Cluj: Szilágyi Vilámát, Cluj; Korobian Zsuzska, Cluj: Göllner Rebekát, Cluj; Szász Balázs II. g. ot., Iasi: Mócsi Lászlót, Cluj.

Kertészkedjünk kis cimborák!

Lobelia, Apró, szegélynek alkalmas kékszinű virág. Kényes, nagy gondozást kíván. Vetése januártól márciusig a kékbojt vetéséhez hasonlóan történik. Inkább szegélynek, vagy szőnyegvirágnak használják.

Árvácska, latinul: *Viola tricolor*. A legkedvesebb tavaszi virágok egyike. Alacsony száraín egy-egy sárga, lila vagy tarka pillangószerű virág nyílik. Császárszakállnak is hívják. Néha emberi archoz is hasonlít egy-egy virága. Kellemes illatú, a méhek is szeretik. Városi gyermekek ládáikba is ültethetik. Ősszel vetendő. Nagyon hálás virág. Egész nyáron nyílik. Magva gömbölyű, világos, sárgás-barna. Évelő.

Itt a tavasz!

Lágyan muzsikálgat
Minden érzés hurja.
A szívem megzendül:
Fű, fa, bokor zsendül.

Kinn a bojtár gyerek
Tilinkóját fujja.
Nézd az üde rétet:
A sok bárány béget.

Egy kis madár szállott
Nótázó vig kedvvel,
Enyhe fény sugarba,
A rügyező ágra.

Valahol nagy messze,
Csengő kacagással,
Ide nem is látszik:
Gyermsereg játszik.

Ujjongva dobom fel
Kalapom a légbe,
Lehullt a bú lakat:
Most már szívem szabad.

Vincze Sándor.

Utazás Ibolyaországban.

— Mese. —

Játékos huncut napsugár simogatta arcomat. Szívem megtelt mámoros örömdalokkal, a tavaszos természet életet hirdető harsogó himnuszával.

Utam hegyre vezetett. Egyedül voltam. Meg-megálltam, kissé lihegve szívtem be a föld ózondús illatát és szinte gúnyosan néztem vissza a szénporos városra.

Közeledtem a tetőhöz, mikor valaki megszólított. Csodálkozva néztem körül s ahogy feltekintettem, láttam, hogy egy játékos napsugáron aranyvonat siklik a föld felé.

Az egyik fülke ablakából kicsiny aranyhajú tündér integetett és mondta:

— Jere, tarts velem!

A vonat a földre ért. Az aranymozdony éleset sipolt és megállt. Alig tértem magamhoz a csodálkozástól, a tündér leszállt a vonatról, elém állt, rám mosolygott és szólt:

— Földi testvérkém, nem akarsz velem utazni?

— Hová utazol? — kérdeztem én mosolyogva.

— Ibolyaországba.

— Ibolyaországba? Az milyen ország? Szívesen utaznék veled, de igen nagy vagyok és nem férek el a vonatodban.

A tündérke édesen felkacagott:

— Ezért ne búsulj! — és végigsimított kicsiny kezével és abban a pillanatban én is olyan kicsi lettem mint ő.

Vidáman ültünk fel a vonatra és elindultunk Ibolyaország felé.

A vonat ablakából láttam, hogy a hegyóriások tetején még hó fehérlett; de ahogy a völgy felé haladtunk, lágy simogató szellő illatot hozott felénk. A bokrokon, melyek alatt elhaladtunk, pattant a rügy, az illatos földből kiserkent a fű. A nap mosolyogva nézett robogó vonatunk után a bársonyos felhőfoszlányok mögül.

Megérkeztünk Ibolyaországba.

Ibolyaország határait nem védték fegyveres örök, nem kértek tőlünk útlevelet. Ibolyaország lakói szeretik egymást, összebujnak, nem veszik el egymás elől a földet, amiből élnek. Az Ibolyaország lakói szelidek, szerények és alázatosak. Ibolyaországban nincs úr és szolga, mindenki egyforma.

Megnéztük a boltokat, vásároltunk harmatot és ibolyaillatot. Beszélgettünk Ibolyaország lakóival.

Az alkonyuló nap búcsuzó sugarainál hazafelé indultunk. Útközben a tündér így szólt:

— Azért hivtalak Ibolyaországba, hogy lássad, miként kéne éljen a földi ember, azért, hogy ird meg a Cimborában, amit láttál, hogy a gyermekek legyenek példát ebből a meséből.

Nemes Nagy Mártha.

Józsai diák kalandjai.

Ifjúsági regény. * Irta: Nagy Kálmán.

(9)

— Elmentek mind szüreti vakációra —, válaszolt a tanár úr.

— De az én fiam sincsen itten, — erős-ködött tovább az ügyvéd úr.

— Persze, hogy nincs, — csodálkozott most már a tanár úr is, — hiszen ő is hazament, még tőlem kért utiköltséget.

— Hallatlan, — ámult Bereczki doktor úr, — haza ugyan nem jött... no és mikor mentek haza, talán ma? — kérdezte felesil-lanó reménnyel.

— Dehogy kérem, már három napja! — volt a válasz.

Szóból szó jött ki s kisült a tényállás, hogy Józsai megszökött. Előkerültek a fiuk közül, akik megfigyelték a Józsai vakáció-előtti lázas készülődéseit. Előkerült Balogh Sanyi is, aki eskü alatt vallotta be, hogy neki azt mondta volt a Sanyi, hogy ő meg-szökök és kivándorol Amerikába.

Most már nem habozott tovább az ügy-véd úr. Rohant a központi rendőrségre s fél-óra mulva már repültek a táviratok pontos személyleirással az ország minden részébe. Értesítették a nagyobb városok rendőrségeit, a határrendőrségeket minden nevezetesebb útvonalnál, az összes folyami és tengeri ki-kötők rendőrségeit. Azonkívül a fővárosi rendőrséget megkérték, hogy rádióon is közö-tesse a megszökött kisdiaákat. Értesítették az európai fővárosok rendőrségeit és a nagy tengeri kikötők őrségeit. Végül pedig nagy összeg pénzjutalmat tűzött ki annak, vagy azoknak, akik Józsait hazakerítik.

A rendőrkapitány vigasztalta, biztosi-totta, hogy huszonnégy óra alatt még a föld fenekéről is előkerítik, de a szomorodott szívű édesapát nem lehetett semmiképpen megvigasztalni. Nyugtalanul utazott haza, azonban előbb megkérte a főkapitány urat, hogy, ha valamit megtud, azonnal telefonozza meg. De otthon sem tudott nyugodtan lenni, a feleségének pedig el sem merde a dolgot mondani, hanem minden órában felesengette a városi központi rendőrséget s érdeklődött a kutatás eredményéről. Óráról-órára szomo-rúbban tette le a telefonkagylót a sikertelen kérdezősködések után, az álmatlanul eltöltött éjszakán.

A kollégiumban mérhetetlen szenzációvá dagadt az eset. A kisdiaákok izgatottan búj-tak össze a dolgozó s a folyósó sarkaiba.

Tárgyalták latolgatták az esetet. Mindenütt zgatott tárgyalások, suttogások:

— Hallottad?... hallottátok?... Bereczki Józsai megszökött... kiment Amerikába... vajjon most hol lehet?

Kipirult, izgatott gyerekarok csillogtak a nagyszerű hírre. Az egész internátuson ka-landos hangulat vett erőt. Minden öt pere-ben szaladgáltak a kapusszobáig...

— Márton bácsi, nem tud valami újat? — faggatták.

Egyszerre nagy mehetnékje támadt min-denkinék. Kalandosabbnál-kalandosabb ter-vek fogantak meg a kis kobakokban.

Egyik expediciót szervezett a Szaha-rába, másik körül akarta utazni a földet, a harmadik rakétán akart repülni a holdba. — Isten tudja, hol végződtek volna a tervek, ha a felügyelő-tanár úr aludni nem kergette volna őket. De még így is sokáig lehetett hallani, amint a hálótermekben meghúzódó gyermekek, mint verébfiókák a fészekben, csipogták, suttogták folyton hangon az uta-zási terveket. Késő éjjelig nem tudtak el-aludni s azután is nyugtalan, hánykolódó volt mindannyiuk álma. Egyik fennhangon beszélt, másik nyögött, sóhajtott, harmadik a fogát csikorgatta. Ugy fel voltak izgulva, hogy kínos, nyugtalan álmuk után, másnap reggel valamennyien fáradtan, kimerülten ébredtek, nyújtózkodtak, ásítottak és nagyon szomorú, kedvetlen volt a felkelés.

De nyugtalan volt ám a kollégiumi igaz-gató úr is. Őt is kellemetlenül érintette egy diákjának az ilyen kalandos vállalkozása. Ő is megkérte a rendőrséget, hogy, ha valamit megtudnának, hát telefonozzák azonnal meg neki is.

A Józsai édesapjának álmatlan volt az éjszakája, de az igazgató úr sem tudta le-hunyini egész éjjel a szemét. Így virrasztott keservesen, egymástól távol egy édesapa s minden diák közös édesapja: az igazgató.

VII.

A tengeren borzalmas vihar dult. A hajó alig tudott haladni valamit. A hatalmas gé-pek pokoli tüzzel dolgoztak, hogy le tudják győzni a vad hullámokat. A fűtők inuksza-kadtáig lapátolták a fekete szenet a kazánok feneketlen gyomrába. Minden félórán fel kellett váltani őket, mert kimerülten roskad-

tak össze. Az egész hajótest remegett a gépek irtózatossá erejű munkájától. A matrózok megfeszített erővel dolgoztak... A kapitány magafonba ordította a parancsait, de a nagy viharban egy szót sem lehetett hallani. Szerencsére, minden ember pontosan tudta a kötelességét s nem lett úrrá a hajón a fejtelenség.

Az orkán rettenetesen tombolt. A hajót száz méter magas hullámok emelgették, vagy dobálták, mint a pelyhet a feneketlen mélységbe. A kötelek csattogtak, egy-egy vitorlát elkapott a vihar s úgy vágta, pattogtatta a levegőben, olyan zajjal, mintha óriási gépfegyverek ostromoltak volna titáni erődöket.

A hajó hol a farára tántorgott, hol az orrára billent; ilyenkor kiemelkedett a vízből a hajócsavar s kísértetiesen, panaszosan harsogta bele sikongó jajait a duló fergetegbe.

A rádiótechnikus megpróbálta leadni szikratávirón a vészjeleket, de megrongálódott úgy a leadó-, mint a vevőkészülék és se más hajók jelzéseit felfogni, sem jelzéseket leadni nem tudott...

Megszólaltatták a vészkiáltást is... Vészes sikoltással, velőig ható üvöltéssel harsogta túl a vihar gúnyos, vad kacagását... A hajócsavar panaszos nyögése, a gépek lüktető remegése, a vészkiáltás hisztérikus rikoltása pokoli szimfóniát képezett s földöntúli, ördögi dallamokat adott a fékevesztett elemek táncának görcsös vonaglásaihoz. — Sátániasan gyönyörű volt a színjáték, melyhez Belzebub írta a szöveget, Mefisztó szerezte a dallamot s melyet Lucifer rendezése mellett százezer ördögfióka harsogott.

Dél felé enyhült az orkán s félóra alatt szélcsend állott be. A személyzet kimerülten törölgette véres verejtékét, úgy készült a jól

megérdemelt pihenőhöz. A hajó csendesen, szabályosan haladt. A kapitány a kormányossal járta be a hajó minden zegét-zugát, kuttatta-kereste, hogy hol, milyen kárt tett a vihar?...

Ahogy a vihar megszűnt, Józsi is felocsudott ájulásából. Nagyon rosszul érezte magát, teljesen össze volt törve, mozdulni sem tudott a helyéből. Panaszosan, fájdalmasan nyögdecselelt, sóhajtozott. Így akadt rá a raktárhelyiségbe is bekukkantó kapitány. A nyögésre lett figyelmes és a kormányost is beljebb hívta... Egy darabig hallgatottak, de éppen akkor szünetelt Józsi is és már éppen ki akartak menni, mert azt hitték, hogy biztosan a patkányok okozták a zajt. Öreg tengerészek azt mondják, hogy ilyankor, vihar után, a patkányok éppen olyan fájdalmasan cincognak, mint, mikor az ember sóhajtozik...

Már éppen ki akartak menni, mikor Józsi éppen felsóhajtott:

— Jaj!...

— Hallod?... ez ember volt, — fülelt a kapitány.

A ládák közül ismét hallatszott:

— Jaj!...

Keresgélgni kezdtek s hamarosan ráakadtak a remegő fiúra. A kormányos lábánál fogva húzta elő szegény Józsit, aki úgy el volt gyötörve, hogy se hallott, se látott.

A kapitány olyan mérges lett, hogy majd megette a fejét. Akkor patáliát csapott, hogy az egész hajószemélyzet összeszaladt. Szídta, korholta a legényeket, faggatta őket, — hogy került ide ez a fiú? — de egyik sem tudott semmi felvilágosítást adni. Józsihoz hiába szólottak, mert egy szót sem bírt kiejteni és különben sem értette, amit kérdeztek tőle.

(Folytatju...)

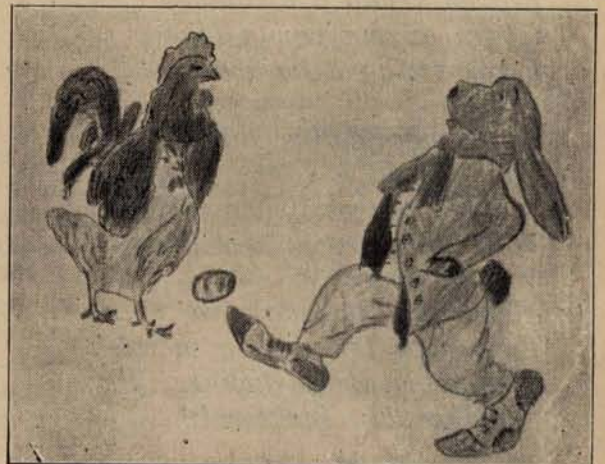
Lapifalvi Hakmak úr tisztelgő látogatása Kukuriku úréknál.

Lapifalvi Hakmak úr: Van szerencsém magam bemutatni. Nyúlország követe vagyok. Nevem Lapifalvi Hakmak. Foglalkozásom tojásfestés. Tisztelettel érdeklődnék, hogy a közlegő húsvéti ünnepek alkalmára remélhetnénk-e friss tojásokat?

Kukurikuné asszonyság: Beszélhetünk róla. Hány tojásra volna szüksége uraságodnak? S milyen anyagból? Cukorból-e vagy csokoládéból?!

Lapifalvi Hakmak: Nekünk bizony nagyon sok tojásra lesz szükségünk, csokoládé- meg cukortojásra is. Majd kiszámítjuk és akkor újra eljövünk.

Kukurikuné: Legyen szerencsénk!

Szilágysági képek.

Irta: Horváth Sarolta.

Hallottátok-e a híret
„Hepe-hupás Szilágyság”-nak,
Szilágysági legénykének,
Szilágysági leánykának?

Itt küldök egy képet róluk,
Vasárnapi díszben állnak.
Öregék és fiatalok
Mind ilyen ruhában járnak.

Nézzétek meg a ruháját
A szelid kis Marikának!
Olyan rendes, oly takaros,
Beillene rózsaszáznak.

Ragyog a szép, fehér ingváll,
Rózsás kendő a nyakában,
Ügyes csizma van a lábán,
Piros szalag a hajában.

Az árvalányhajás kalap
Hetykén áll a János fején
S a bő, ráncos, fehér inghez
Jól talál a pitykés mellény.

Vasárnapi harangszóra
Fatornyos templomba mennek
S mint jó gyermekekhez illik —
Imádkoznak, énekelnek!

AZ ALMÁK.

Nagy gazember volt Gyurka. Egész napja csinytevéseken telt el. Ebben a pillanatban is a szomszédjuk almáit lesi. Az ablakból szemezi és nem tudja, milyen módon tegyen kezet rájuk.

Nem tudja? Ej, dehogy is nem. Hirtelen egy gondolat villan át az eszén. Gyorsan kilép a házból és már is a kerítés egyik szűk részén a szomszéd kertjében terem.

Válogatott almával teletömi zsebeit és kebelit. De nem éppen az ő elgondolása szerint megy a dolog. A szomszédnak is van ám szeme. Meglátja Gyurkát és a kert belsejébe irányítja lépteit.

— Gyurka, megállj! Mit csinálsz ott, Gyurka!

Gyurka iramodni kezd és át szeretne bujni a kerítés szűk részén... Ej, haj! De mi van a réssel? Égesse meg a tüz, megkisebbedett. Hogy is történt? Gyurka most kétszer olyan vastag, mint, amilyen volt. Olyan sok alma puffasztotta zsebeit és kebelit. Míg Gyurka átjuthatott volna azon az átkozott részen, hopp, a szomszéd ott terem.

Nézd csak Gyurkát, mint adja vissza a szomszédnak az almákat és mint túri a megérdemelt ütlegeket.

— Nesze, Gyurka, lopott alma! Ne! Ne!...

A tolvajnak nincs Istene.

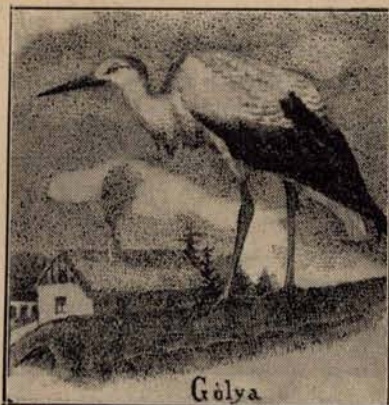
Románból fordította: Szócs Béla.

Humor.

Az állatkertben Jóska a tigris ketrece előtt csüfolódni kezd a tigrissel. Kinyújtja a nyelvét rá és a rácson be akarja dugni a kezét. A tigris dühösen morogni kezd, mire az őr odarohan és elrántja onnan a gyereket.

Jóska méltatlankodik:

— Mit félti azt a rongyos tigrist?... Nem eszem meg!

Gólya

A gólya.

Nagyobb cimborák részére írta:

Dezső bácsi.

Nemsokára megérkeznek a mi kedves vándormadaraink. Ezek között legérdekesebb a gólya. Hosszúnyakú, hosszúcsőrű, hosszú lábú nagy madár. Magyarország nyugati részében, a vas megyei parasztember *emeletes verébnék* hívja. Ezzel akarja kifejezni a gólyának magas alakját. A gólya lába, csőre piros. Testét fehér tollak borítják, csupán a szárny evező tollai feketék. Fészke az emberi hajlék ormozatán, vagy kéményen, néha kazlak tetején, még gyakrabban fák ágai közt áll. Megfelelő vizenyős berkekben egész gólyatelepek húzódnak végig. A gólyafészkek alapja vastagabb ágfa, melyre vékony ágcskákat, sűrűn köralakban helyezi el. A belső részt jól kibéleli gyepdarabokkal, szénával, szalmával. Fészkének kerületét minden évben vesszőkkel pótolgatja, erősítgeti, úgy, hogy ennek karimája mindig szélesebb s viharállóbb lesz. A nőstény a fészekaljba három, négy vagy legfeljebb öt tojást tojik, melyek nagyobbak a libatojásnál és szép fehérek. A gólyapár felváltva üt a tojásokon. Igaz, hogy a gólyamamának több jut a kotlásból, mert a gólyaapa ezt a mesterséget szörnyen unja. Ehelyett inkább kóricál, illetve inkább kenyérkeresettel foglalkozik, ami alatt azt kell érteni, hogy végiggázolja a közeli rétet, különösen a nádas, sásos helyeket, fölkeresi a nagyobb tócsákat, ott aztán békászik, halászik, bogarászik.

A mi gólyáink augusztus közepe táján elköltöznek hazánkból, hogy az afrikai Nilus folyónak déli részein, erősen meleg, napsütött partjain kiteleljenek. Ez az üdülési időszak azonban csak másfél hónapig tart. Aztán ismét visszatérnek hozzánk, egyetlen fészekükhöz. Mert tudni kell kedves, kis cimborák, hogy *a gólya a Nilus partjain fészket sohsem rak*. Oda csak nyaralni, „vikkendezni” megy. Esténként a parti bokrok sűrűjébe húzódik, ottan alszik, viszont nappal majdnem állandóan a folyó partján vagy víz-tócsákban vadászat.

Hogyan lehetséges az, kedves gyermekek, hogy a gólyák tőlünk már augusztus második felében elvándorolnak s csak április elején ér-

keznek vissza, szóval nyolc hónapig távol vannak, s a Nilus déli részének partjain mégis csak másfél hónapig tartózkodnak?

Hát úgy, kedves cimboráim, hogy a gólyák mikor *seregestül* megindulnak a nagy útra, nem választják a legrövidebb, egyenes légi vonalat (mint pl. a fecskék), hanem óriási kerülővel arra törekednek, hogy lehetőleg mindenhol szárazföld felett vonuljanak el. *A tengert, ahogy csak lehetséges, kikerülik*. E hosszú út közben nagyon sokszor le-leszállnak, napokig megpihennek, hogy aztán újult erővel ismét szárnyra keljenek. Ilyen gyakori megpihenésekkel — hazánktól számítva a Nilus déli részéig — az utat körülbelül 90—100 nap alatt teszik meg. Valamivel kevesebb időbe (80—90 napba) kerül a visszatérés ideje. Ennek az az oka, hogy menet még nagyon sok közöttük a *gólya-csemete*, melyek nehézkesen repülnek, jövet azonban ezek a fiatal gólyák is már annyira megerősödtek, hogy az út viszontagságait jobban bírják s nem kell közben annyit pihenniök. Azt is kell tudni, hogy a gólyák *nem kitaró repülők*. *Egyhúzámban 100 kilométernél hosszabb utat nem tudnak megtenni*. Akarva, nem akarva, többször le kell szállaniok a földre.

Vegyük most elé, kedves barátocskáim — Európa és Afrika földrajzi térképét. Remélem, jól el tudtok azokon igazodni. No, hát lássuk! Míg Európa legnyugatibbi részében, Portugáliában sok gólya van, addig Spanyolországban ez a madár nem honosodott meg. A portugáliai gólyák a téli idenyre ugyancsak Afrikába utaznak, még pedig szintén a Nilus folyam déli vidékeire. Ezek repülnek tehát a leghosszabb utat, mert vonulási útjuk Spanyolorzágon át Franciaország, Olaszország, Ausztria, Magyarország felett le a Balkánon s a Boszporus szorosán keresztül Kis-ázsia felé, onnan pedig dél felé Szírián s a szuezi-csatornán átrepülve érkeznek Egyiptomba a Nilus vidékére.

Akárki azt kérdezhetné közületek, hogy a portugál gólyák miért tesznek Európán keresztül ilyen óriási kerülőt, holott csak a keskeny gih-

raltári-szoros választja el őket Afrikától, melynek északi részén át sokkal hamarabb érnék el a Nilust.

Igaz, hogy ez az út sokkal rövidebb volna, csak hogy nem gólyának való.

Mert figyeljétek csak meg a térképet! Afrika északi része — Marokkót s a mellette fekvő Algir tartományt kivéve — víztelen, száraz terület. Akár a Szaharát, akár a libyai sivatagot nézzük, egy patakocskát sem találunk sehol. Ez a vége-láthatatlan homoktenger heteken, hónapokon át micsoda élelmet biztosíthat a fáradt, a forróságtól eltikkadt gólyacsapatoknak? Ezek a vízi madarak útközben az éhínségtől és a szomjúságtól mind egy lábíg elpusztulnának. Nem is beszélve arról, hogy a Szahara viharszele, a Szamun, elég gyakori, s ez a rettentő erővel, mértőföldeken végigszáguló és homokfelhőket magával sodró szélvész is teljesen megsemmisítené a gólyák tömegeit.

A madaraknak istenadta, kitünő ösztönük van. Jól tudják, hogy messze kell a legbiztosabb irányban vonulniok. Különben is a gólyáknak van elég idejük ahhoz, hogy közben nagyobb pihenőket tartsanak s így jussanak el déli hazájukba.

Európa országainak gólyacsapatái, még az angolországi és svédországi gólyák is Magyarországon át repülnek a Balkánra s innen a már említett úton tovább le a Nilus délebbi vidékeire, ahol több millióból álló seregük a partok hosz-szában széjjelrajzik.

Mielőtt a gólyák útrakelnének, messze hétéhatártól összegyülekeznek szokott indulási helyükre. Itt aztán hosszasan, huzamos ideig mint-ha tanácskoznak egymással. Megfigyelés szerint a beteges, kevésbé fejlett gólyákat nem viszik magukkal a hosszú útra. Azt is állítják, — bár ez beigazolva nincsen — hogy ezeket a gyöngé gólyafiakat közös elhatározással, agyon-csípik, megölik.

Lehet, hogy ilyesmi is megtörténik, de az élve itt maradt gólyafiak sem ritkák. Ezek nálunk is kitelelnek, ha naponként friss hússal, májjal stb. tápláljuk őket. Ellátásuk sok után-járásba kerül, mert nagyon falánk madarak. De ha áttelelésük sikerül, akkor az ilyen gólyánál hübb állatot elképzelni sem lehet. Egészen megszélidül. Az udvarban otthonosan jár-ke-l, mint akármelyik jámbor baromfi. Kézből lehet etetni, hagyja magát megsimogatni. A következő ősszel pedig, ha gólyatársaival útra kel (most már neki is szabad az utazás), tavasszal biztosan visszazáll szeretett gazdájához, ahol az udvarban ismét elfoglalja régi helyét. Általában a gólyahű-ség közmondásos, azért van az, hogy ezt a ked-ves madarat már ősidőktől fogva szeretetünkbe fogadtuk.

Cimborák! Figyeljétek meg idén, hogy mi-kor láttok első ízben gólyát? Jegyezzétek fel pon-tosan a napot, s írjátok meg azt az Új Cimborá szerkesztőségének. Ezzel a madártan-tudomány-nak igen nagy szolgálatot tesztek.

Ima.

A legszebb versei közül való az alanti verse Kirjákné Kovács Emma nénié. Tanulja is meg minden kis cimborá. Anyáknapjára s bármely alkalommal szavalható vers.

*Én jó Istenem, adj szép szavakat,
Hogy imádságom elmondjam Neked,
Hiszen egyebet úgy sem tud adni
Esengő szívü kicsi gyermeked.*

*Pedig én nekem mindent Te adtál;
Mosolygó arcát édes anyámnak,
És simogató hűvös melegét
Puha kezének, szelid szavának.*

*Gondbarázdákkal drága homlokán
Édes Apámat, dolgos két kezét,
Amivel szerzi kis családjának
A mindennapnak áldott kenyerét.*

*Te adtad vidám testvérkéimet,
Játékos kedvü pajtásaimat,
Ajándékod a madár-csicsergés,
Kis kertünkben a balzsamos illat.*

*Hát én mit adjak édes jó Atyám!?
Égen és földön... minden e Tied.
Fogadd kedvesen a feléd kitárt,
Imát rebegő gyermeki szívet.*

*Adj egészséget jó Szüleimnek,
Hitet és erőt, egy életen át!
Hogy szent nevedet örökké áldja,
S éljen boldogan ez a kis család.*

Kirjákné Kovács Emma.

Az Uj Cimborá II. országos gyermek-rajzkiállításának versenyeredményei.

Folytatjuk a kiállítás versenyeredményeinek a közlését.

Szép sikerrel szerepelt a kiállításban a helyi *Liceumi Róm. kath. elemi iskola*, amelynek növendékei közül egyik másik már is feltűnést keltett munkáival. Így a kiesi I. elemi osztályú Szervácus Tibi, aki az 1935. évi kiállításban is jutalmat kapott. Azóta nagyon sokat fejlődött a gyermek. Weress Bandi I. elemi oszt. tanuló.

Bethlen bátyja is kitüntetett rajzok közé tartozik. Jutalomban részesültek még: Nagy Feri IV. el. o. t., akinek a cserkész rajzai a leg-sikerültebbek. Rimanóczy Ádám és Béla, Orbán Béla és Turós András VI. el. o. t.

A *Ref. kollégiumi elemi iskolában* jutalmat kaptak még: Br. Bánffy István III. el. o. t. Szabados és Illyés Endre IV. el. o. t., úgyszintén Szász Gézuka I. el. o. t.

Mint érdekességet említjük meg, hogy milyen kifejezési formában nyilatkozik meg a rajz-készség az egyik gyermeknél, s milyen formában a másikonál.

Vannak gyermekek, — akiket minden érdekel, amit látnak, jól vagy rosszul lerajzolják. Vannak olyanok is — bár ez ritkább — akik csak egy bizonyos témakörrel foglalkoznak. Pl. a kiesi I. elemista Szász Géza, ő csak autótak rajzol. Már 3 és fél éves korában is ezeket rajzolta. A II. elemista Szolánovszky Tibor (Sovata) minden rajzán ott van a vidék s a robogó vonat. Legkivált a fát szállító teher kocsik. Remek állatrajzoló már is a IV. elemista Nagy Gyurka (Taureni). A hódító Nagy Sándor macedón királynak nem voltak remekebb paripái, mint ennek a IV. elemista kis legénykének. Kis Csengery Istvánnak neveztek el a kiállítás látogatói. Az V-ik elemista Sándor Albert Zágón — arképeket rajzol, ceruzával.

Az Uj Cimborá mindenestre nagyon fontos munkát végez akkor, amikor a gyermekeknek e lelki kincseit felszínre hozza és azokat, mint csillogó ékköveket a nagyközönségnek kiállítás keretébe befoglalja. Minden nemzet, minden faj szempontjából lét- és kulturális érdek a kiváló képességek és tehetségek felkarolása. Most a társadalomnak meg kellene teremtenie egy szervet, mely az Uj Cimborá tevékenysége nyomán, az Uj Cimborával kapcsolatban és karöltve lehetőségeket teremt a valóban tehetséges kis emberpalánták kifejlődéséhez és érvényesüléséhez.

A rajzkiállítással egyidőben megrendezett Uj Cimborá falragasz (plakát) verseny is reményen felül sikerült. 90 versenyplakát érkezett be. Ebből a hatalmas tömegből 80-at a helyi unitárius kollégium diákjai készítettek, s nemcsak számbeli, de minőségileg is elsőrangú anyaggal jöttek a versenyre. S hogy a plakátverseny ilyen

szépen sikerült, az főleg Tóth István festőművész és rajztanárnak köszönhető, aki már az I. országos rajzkiállításban lelkes szeretettel felkarolta a plakát-verseny ügyét és diákjait a versenyben való részvételre buzdította. Az Unitárius kollégiumon kívül résztvettek még a plakát-versenyen: A Marianum Leánygimnáziuma, a Református Leánygimnázium és a Róm. katolikus főgimnázium. De versenyen kívül jöttek még be plakátok a Ref. Kollégiumból (Demjén Attila I. g. o. t.) A Liceul Constantin Angheloseu (Király István III. g. o. t.) Scoala Com. Sup. de Feta (Turdean Manci) Hodis Ilytól és Czineczár Évától.

A bíráló-bizottság a plakát-versenyen a következőképpen ítélte:

I. díj Márkos András VIII. g. o. t. Unitárius Kollégium 200 lej.

II. díj Derzsi László V. g. o. t. Unitárius Kollégium 150 lej.

III. díj Kiss Erzsébet VII. g. o. t. Marianum 100 lej.

III. díj. Nagy Ily VIII. g. o. t. Ref. Leánygimnázium 100 lej.

IV-ik díjat kaptak, vagyis 50 lejt, amivel plakátjukat megvásárolta az Uj Cimborá: Kovács István VIII. o. t., Hum Gyula VIII. o. t., Taar István V. o. t., Létay Lajos, Kardos László III. o. t., Nagy Zoltán IV., Dobrossy Kiss VI., Kiss József VI., Benkő József, Ambrus József V., Fekete Sándor V., Pap Gyula V., Gálffy Zsigmond IV. o. t. Unitárius Kollégium és Péter László I. g. o. t. Róm. kath főgimnázium.

Dicséző elismerő levelet kaptak: Kleinhempel Ily VI. g. o. t. Marianum, Konez Ernő IV, Borbély Lajos I. o. t., Szatmáry I. o. t., Szász Ferenc II. o. t., Gálffy Miklós II. o. t., Nagy István II. o. t., Boda Dénes II. o. t., Albert Gyula II. o. t., Rázmány András III. o. t., Pilbak F. III. o. t., Halmágyi László IV. o. t., Szabó László IV., Székely László VII., Székely József IV. o. t., Nagy Imre VI. o. t., László Andor VI. o. t., Orbák Béla VI. o. t., Gyergyay Ferenc VI. o. t., Szatmáry Lajos VI. o. t., Kovács Sándor VI. o. t., Udvari Sándor, Szász Sándor.

Versenyen kívül dicséretet, vagy jutalmat kaptak: Király István III. g. o. t. Liceul Const. Angheloseu, Turdean Mária VI. g. o. t. Scoala Com. Sup. De Fete, Hodis Ily és Czineczár Éva.

A gyermek-rajzkiállítás városunk eseményévé nőtte ki magát s annak minden rétegét megmozgatta. Soha nem látott tömegek fordultak meg a kiállításban, számuk többezerre tehető.

Az iskolák igazgatóik, tanítóik vezetése alatt jöttek megnézni a kiállítást, nem csak a kisebbségi iskolák, de eljöttek az állami iskolák is s a gyermekek lelke úgy fürdött meg a kiállítás szépségeiben, mint a szomszjas föld a májusi esőben.

(Folytatása a borítólapon utolsó oldalán.)

Ahogy kis munkatársaink írnak...

ITT A TAVASZ.

Irta: Gáspár Pál IV. e. o. t.

*Itt a tavasz, itt a tavasz,
Kibujt már a hóvirág,
Mellette a kis ibolya,
Örvendjétek Cimborák.*

*Ez mutatja, hogy tavasz van,
Viruljon ki a világ,
Mehetünk már kirándulni
A Hójába Cimborák.*

Bemutakozó.

Kedves Szerkesztő néni!

Levélben már régebben bemutatkoztunk, de most fényképen is bemutatjuk magunkat. Nevünk Horváth Rózsi és

Berci, Dumbrăveniin lakunk. Szeretettel köszöntünk minden kis cimborát.

Szerkesztő néninek kezeit csókoljuk:

Horváth Rózsi és Berci.

Drága Marcella néni Uj Cimborák vagyunk Mi is Bemutatkozunk a kedves kis Cimboráknak Nevünk Pályi Kiss Évike és Nórika. Évike IV. el. ot. Nórika II. el. ot. tanuló. Nagyon szeretjük az Uj Cimborát.

Kezeit csókoljuk és minden kis Cimborát szeretettel üdvözlünk. *Éva és Nóra.*

Hogyan fejtetem meg a találos képet?

Hol volt hol nem volt egy ruca család. Rucá néni a fiókáival el ment a piacra bevásárolni. Be is mentek a hentes üzletbe és kértek húst, amit meg is kaptak és indultak haza felé. Mikor haza érkeztek ruca Mama hozzá látot a főzéshez feltette a vizet a tűzhelyre főzni bele a húst is rántást is el kezdte csinálni. Mielőtt hozzá látot volna a főzéshez szépen felöltözzött szakácsnak. A másik pedig le ült a székre és el kezdte a habot verni a tortához. A harmadik pedig a lerbe sütni a jó tésztát. Mikor kész voltak a sütéssel, főzéssel, szépen megterítettek és várták a ház urát. Nem sokára ő is meg érkezett és együtt szépen meg ebedeltek. A ház urának nagyon ízlett minden és meg dicsérte az ő feleségét és gyermekeit...

Recha Berci.

Megjegyzés: Olvassátok el figyelmesen a fenti kis cikket és ha találtok benne hibát, írjátok ki és küldjétek be egy lev.-lapon,

Eszperantó nyelvtanfolyam

Vezeti: Kormos Jenő.

Egyszerű szavak. — Simplaj vortoj.

Mennyiség. — Kvanto.

iom = valamelyest, egy keveset

kiom = mennyi

tiom = annyi

ĉiom = mindannyi, valamennyi

neniom = semennyi.

Előljárók. — Prepozicioj.

antaŭ = előtt, elé; elő

post = után, mögött, mögé, utó.

Pld.:

Antaŭ ses jaroj = Hat év előtt, hat évvel ezelőtt.

Post tri semajnoj = Három hét múlva, három hét után.

MARCELLA NÉNI POSTÁJA

Hála Istennek, a kis cimborák levelezési kedve megélenkült. A régi kis cimborák újra belépnek, sorra a levelezők közé, az ujak is rendbe mutatkoznak. Épp azért is mivel sok az érkező levél, ne türemlenkedjétek kis cimborák, ha mindjárt nem is kaptok választ. Ha nem előbb, de utóbb, mindenki kap választ.

A késedelmeskedő előfizetőket kéri a kiadóhivatal, hogy hátralékaikat minél hamarabb rendezzék.

Róm. kath. elemi iskola Hunedoara. A virágmagküldeményt megkaptam. Örömmel látom, hogy milyen nagyszerűen kertészkedtetek az elmúlt évben, hogy ilyen sok virágmagot vissza tudtatok küldeni. Az ilyen ügyes kertészeknek másfajta magvakat az idén is küldünk. — *Făgăraș róm. kath. el. isk. IV. osztálya, Müller Erzsébet VI. el. o. t.* Téged választottak meg a hatodik osztály íródeákjának. S te állod is a helyed. Mindent elolvastok s megtanultok az Új Cimborából. A rejtvényeket szívesen fejtegetitek. A 6-os számú rejtvényt is megfejtettétek közösen. A rovatvezető beosztja majd a sorsolásra. Irjátok máskor is făgărași iskolások! — *Zollán Levente II. el. o. t.* Örvendek kis cimborá, hogy újra visszakerültél közénk. Csapó Bálintné, a drága jó nagymama rendelte meg neked a lapot ujonnan. A nagymamát én is ismerem jól s én is nagyon szeretem. Turdeanu Klárikát üdvözlöd. Im átadom az üdvözlötet. — *Jaeger Aranka és Gabi.* A rejtvény megfejtétek még annak idején beérkezett, csak mivel összetorlódtak a levelek, azért válaszolok ilyen későn a leveletekre. Remélem Margitka azóta már újra egészséges. — *Iczkovits Tibi Satumare.* Irod. Tibikém, hogy még egy lapot irtal mostanában. Régebben kaptam tőled levelet, de mostanában csak a Kereskes Loránd-os levelet kaptam kézhez. Elveszhetett valahol. Sebaj, írsz majd másikat helyette. A könyvet el fogjuk küldeni.

Miklós Éva VII. el. o. t. A Móráné-Ősz Rózsa tanító néni iskolájába jársz. A többi kis cimborától kedvet kaptál te is a levelezéshez. Nagyon helyes. De remélem, nemcsak te, hanem a többi iskolás gyermekek is megtanulnak majd levelet írni. Ha arra járok Ulmenibe, elmegyek s akkor ti is átjősztek. No, ennek a találkozásnak én is örülök előre. A tanító néniteket melegen üdvözlöm. — *Tuka Éva Margit I. el. o. t. és Piroska 6 és fél éves.* Még most irtatok először. A kis szürke veréb segített írni, mivel Évike még csak az elején van a betűvetésnek. No, év végére, fogadom, hogy már egyesegyedül is fog tudni írni. A rejtvényeket Pista bácsinak adtam át. Irjátok máskor is. — *Tuka Évike és Piroska mamája.*

Reméljük, hogy az első levelet még több hasonló kedves levélke fogja követni. Szeretném remélni, hogy a Zizi turdai előadásán megismerkedünk majd. — *Făgărași róm. kath. elemi isk. VII. osztály, Somodi Ilona.* A hetedik osztályban úgy látom te vállaltad az íródeákságot. Örömmel olvasok el minden olyan levelet, amelyből azt látom, hogy nem alusztok, de igen is gondolkodtok, tevékenykedtek. A megfejtést a rovatvezető beosztja a rejtvény-sorsolásra. — *Simon Jolánka V. el. o. t. Eremieni.* Régi hűséges olvasója vagy az Új Cimborának; s úgy megszeretted ezt a kis újságot, hogy el nem cserélnéd semmi más újságért. Ha az ősszel nem sikerült feljőnnöd a mi szép városunkba, majd sikerül máskor. *Szilágyi Erzsébet és Dezső Aiud.* Ti is a régi hűséges olvasók közé tartoztok, be is veszünk benneteket is a veteránok rendjébe. A megfejtést a rovatvezetőnek átadtam. — *Gross Éva Satumare.* Az üzenetnek örvendtetek. Vártatok nagyon a kis veteránok ajándékát, a fényképet. Még karácsony előtt elküldtem nektek. Nézzetek csak utána. Bélyeget cserélni külföldiekkel csak akkor tudtok könnyen, ha eszperantóul megtanultok.

Nemes Nagy Márta. Küldeményéből örömmel látom kis lapunkhoz való ragaszkodását. Bár engedné egészségi állapota az élénkebb tevékenykedést. Reméljük, hogy ez az idő is eljön. Kéziratát közül a megfelelők rendre-rendre közlésre kerülnek. *Kirjárné Kovács Emma.* Épp e percben kaptam leveled s a küldött kéziratokat. Az „Ima“ nagyon szép. „Az árva kisfiú meséje“ is. „A kis kertészt“ május 1-re osztottuk be. Csak nem ellankadni egy percre sem. Akinél az íráskészség ilyen könnyen áll, vétek volna azt nem szíveügyének tekinteni. — *Móráné Ősz Rózsa.* A „Husvétli kívánság“ c. vers jó, de a kép nem tartozik hozzá, azt majd más alkalommal használjuk fel. „Az álmos táskák“ c. verses kép jó, ha valami közbe nem jön májusi számok egyikében közölni fogjuk.

Seress István Cluj, Orbán K. László III. el. ot., Ferenczy Géza, Fehér Tibor IV. el. ot., Dániel Sándor II. g. ot. és Károly IV. el. ot., Szász Éva III. g. ot., Pataki Béla IV. el. ot. és Pista, Borza Jolán és Őcsi, Ilgés Endre IV. el. ot. és Gyuszi II. el. ot. Winkelmayer Anna II. g. ot. és Margit II. g. ot. rejtvényfejtétek beérkezett. A sorsolásban részt is vesznek. W. Margitka, te versírással is megpróbálkoztál. Sok igyekezet van a versedben, de még sok verset meg kell írnod, amíg közülük egy is közölhető lesz. Rajzaitok közül egy-kettőt megtartunk, a többit visszaadjuk. Szakács Márton III. g. ot. Megfejtésed beérkezett a sorsoláson részt is vesz. Most léptél csak az előfizetők közé. Szeretettel fogadunk magunk közé.

FEJTŐRŐ

1. Szórejtvény.

Beküldte: *Szász Éva*, III. g. o. tan. Cluj.

főm főm

2. Pótlórejtvény.

Beküldte: *Borza Jolánka és Andor*, IV. el. o. tan. Cluj.

—as, —liz, —ép, —arkas, —óka, —rany,
—ádas, —irmos, —rma, —ár, —orom, —lom.

Fenti nevek kezdőbetűi helyesen pótolva egy világváros nevét adják.

Megfejtési határidő: 1938. április 15. A megfejtők között jutalomkönyveket sorolunk ki.

A 4-ik számban közölt keresztrejtvény megfejtése: Vízszintes: 1. Öreganyám. 27. Keveredés. Függőleges: 2. Retesz és 7. Makrancos.

Az 5-ik számban közölt rejtvények megfejtései: 1. Szélmalomrejtvény: Aki másnak vermet ás, maga esik bele. 2. Betűrejtvény: Egyenlítő. 3. Névjegyrejtvény: Kerekes Loránd, karmester, Orsova.

A 6-ik számban közölt rejtvények megfejtései: 1. Szórejtvény: Tokio 1940. (Az olimpiász színhelye.) 2. Allattani pótlórejtvény: Orrszarvú.

Megfejtést küldtek be: Pataki Béla és Pista, Orbán K. László, Borza Jolánka és Andor, Pitó Laci, Deák Lajos, Soós Nusika, Gálffy Gáborka, Kovács Attila, Kiss Sándor, Hosszu József, Méder Zoltán, Turgyán Klárka, Dániel Karsai, Zoltán Levente, Kovács Erzsébet, Albon Tibor, Csefő Öcsi, Reha Berei, Hovány Béla, Fehér Tibor, Szász Éva és Zoltán, a fogarasi róm. kath. elemi iskola nevében Somodi Ilona VII. o. tan., Simon Jolánka, Ineze Gábor, Szilágyi Erzsébet és Dezső, Grosz Éva, Tuka Évike és Piroska, a fogarasi róm. kath. elemei iskola VI. oszt. növendékeinek nevében Müller Erzsébet, Balogh Kató, Kovács István és Asztalos Nusika.

Jutalomban részesültek: Fágárai Róm. kath. elemi isk. Kiss Sándor, Lopadea Nouă és Simon Jolánka, Eremieni.

Az Uj Cimborá II-ik országos gyermekrajzkiállításának versenyeredményei.

(A 113-as oldal folytatása.)

Minden gyermeknek, bármilyen iskolában jár is, bármilyen nemzetséghez tartozik is, ünnepe volt az Uj Cimborá országos gyermekrajzkiállítása, ahova úgy jöttek, mint egy kis boldog fehér szigetre, amely aranyhidat teremtett a lelkekükben.

Az Uj Cimborá előre lépett, avanszált ezzel a kiállítással. Amilyen lelkes, őszinte örömmel gratuláltak a magyar iskolák vezetői, olyan lelkes elismeréssel nyilatkoztak a román és német iskolák vezetői is a kiállítás értékéről. Ahogy az egyik állami iskola igazgatója kifejtette, a rajz, az ország gyáripára, kézműipára szempontjából is igen fontos, s épp mivel az Uj Cimborá a rajzmozgalmat olyan magas színvonalon tartja, ezért az ország építő szervévé vált. S csak előre továbbézen az uton!

*

A város társadalmának, kereskedőknek, egyeseknek és testületeknek itt mond hálás köszönetet a Szerkesztőség, hogy a gyermekek megjutalmazásában részt kértek és résztvettek.

Ferenczy László Marcella.

Minden nap egy új mese! A Parádi-Husz

mese-torna iskolában színes képeskönyveket forgathatunk, színes ceruzákkal rajzolhatunk. A sok pompás mese szereplőit táncsal, tornával utánozzuk és énekelünk hozzá. Most télen, a mackót és nyuszt ismerjük meg képekből, versekből, énekekből és torna-mozdulatokból. Vidáman tanulunk énekelni, táncolni és tornázni. Hetenként 2 órai vagy mindennapos foglalkoztatás 3 éves kortól kezdve. Érdeklődni lehet d. e. 10—12 óráig és d. u. 3—6 óráig, Piața Unirii 10. szám alatt, I. emelet. (Telefon: 25—48).

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. — Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ck. Amerikában 300 lej.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:

**TELEKY DEZSŐ, SIMON SÁNDOR
és KORMOS JENŐ.**

Minden cikkért a szerzője felelős.